

İYİ VE VİCDANLI BİR SENDİKACI NASIL DAVRANMALI?

Aydınlık Gazetesi, 28 Kasım 2011

Yıldırım Koç

Her işi yapanın iyisi de, kötüsü de; vicdanlısı da, vicdansızsı da var. Sendikacılık da böyle.

Sendikanın görevi, üyesinin çıkarlarını korumak ve geliştirmektir.

Ancak bu görevi nasıl tanımladığınız, iyi bir sendikacı olup olmadığınıza bağlıdır.

Eğer size göre üyenizin çıkarı, yalnızca onun işyerindeki günlük sorunlarıyla sınırlıysa, iyi sendikacı olup olmadığınızı tartışılır. Üyenin ustabaşıyla yaşadığı soruna çözüm bulabilirsiniz. Yemeklerin daha iyi olmasını sağlayabilirsiniz. Daha da ötesi, üyenin çocuğunun sünnet düğününe, üyenin veya çocuğunun düğününe, üyenin ve yakınlarının cenazesine gidebilirsiniz. Hatta gerekli durumlarda altın veya bilezik de takabilirsiniz. Üyeniz veya yakını hastalandığında tanıdık doktor bulabilirsiniz. "Hizmet sendikacılığı" diye bir anlayış geliştirip, üyenizin belirli dükkanlardan indirimli alışveriş yapmasını sağlar, üyelerinizin kullanabileceği ambulanslar aldırır, üyelerinizi hayat sigortası kapsamına alır, üyelerinizin tatil yapabilmesi için otel işletebilir, konut kooperatiflerinin kurulmasına öncülük edebilirsiniz. Hatta kamu kesimindeki üyelerinizin işyerinde rahat edebilmesini sağlayabilmek için çeşitli biçimlerde rüşvet verebilirsiniz. Ancak bütün bunlar sizi iyi sendikacı yapmak için yeterli değildir.

Üyeyle onun sorunlarının nedenlerini konuşuyor musunuz? Onu karar alma süreçlerine samimi olarak katmaya çalışıyor musunuz, sendika-içi demokrasiyi uyguluyor musunuz? Üyeler arasında dayanışmayı geliştiriyor musunuz? Yaşantınız ve mücadelenizle üyelere güven veriyor musunuz? Üyeleri örgütlü mücadeleye sokmak için çaba gösteriyor musunuz? Üyeler arasında etnik köken, siyasi görüş, inanç, meslek, v.b. konularda ayrımcılık yapmadan sınıf kimliğini öne çıkarmaya çalışıyor musunuz? Çalışma mevzuatını, Yargıtay kararlarını iyi izliyor musunuz? Elinizdeki mücadele araçlarını etkili bir biçimde kullanıyor musunuz?

İyi bir sendikacıyı tanımlarken sorulması gerekenler bunlar ve benzeri sorulardır.

Türk-İş genel kurulunun yaklaştığı günlerde galiba tartışılması gereken konuların başında bunlar geliyor.

İyi bir sendikacı, işyerindeki işçinin kısa vadeli çıkarını korumaya çalışırken, o işçinin uzun vadeli çıkarlarını ve işçi sınıfının genel çıkarlarını da dikkate alır.

Peki, vicdanlı mısınız?

Adını vermeyeceğim ünlü ve iş bitirici bir sendikacı bir keresinde, "ben sendikadan bir çaldıysam, sendikaya üç kazandırdım," demişti.

Adam gerçekten iş bitiriciydi; birçok üyenin ve hatta genel olarak işçilerin sorunlarının çözümü konusunda iyi adımlar attığı da oldu; ancak hırsızdı; vicdansızdı; hırsızlığı bilindiği ve muhtemelen istihbarat örgütlerince belgelendiği için, hükümetlerin çizdiği sınırların dışına çıkamazdı.

Vicdanlı bir sendikacı nasıl olmalı?

Öncelikle hırsızlık yapmamalı; sendika olanaklarını kişisel çıkarları için kullanmamalı.

Alını açık, kafası dik olmak isteyen vicdanlı bir sendikacı, devletten, işverenlerden, yabancılardan para almaz; bunlardan alınan paranın çeşitli biçimlerde fazlasıyla geri ödeneceğini bilir.

Vicdanlı bir sendikacı, ufak çıkarlar karşılığında sendikaya ve işçi sınıfına büyük zararlar verecek adımlardan kaçınır. Örneğin, hükümetle yapılan toplu sözleşme görüşmelerinde zam oranının 1 puan yukarı çekilmesi karşılığında hükümetin işçi sınıfına zarar verecek bir politikası karşısında susmayı kabullenmek, vicdansızlıktır.

Vicdanlı bir sendikacı, kendisine ödenen ücretin ve sağlanan olanakların karşılığını işçiye günün 24 saati hizmet ederek ödemeye çalışır.

Sendikalarda ilk kez 1972 yılında ODTÜ'de öğrenciyken çalışmaya başladım. Sanıyorum şu anda görevde olan sendikacıların hemen hemen hepsinden daha kıdemliyim. Sendika çalışanları arasında benden kıdemli bir-iki kişi kaldı.

Bunca yılın deneyimiyle bugün bir sendikacıya baktığımda, onu siyasal görüşüne veya söylediklerine göre değil, yukarıda sıraladığım ölçütlere göre değerlendirmeye çalışıyorum.
İyi ve vicdanlı bir sendikacıysanız, aman böyle kalmaya devam edin.